

จดหมายถึงเพื่อนสมาชิก ฉบับที่ 168

เปิดงานวิจัยโลก

การจัดการเรียนการสอน

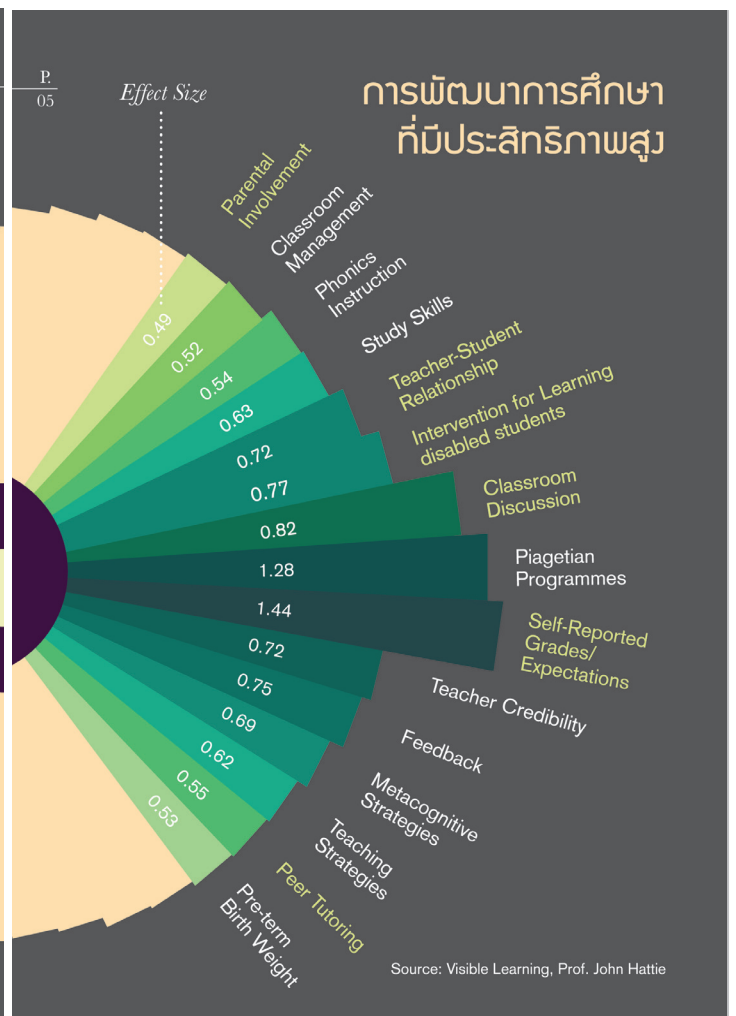
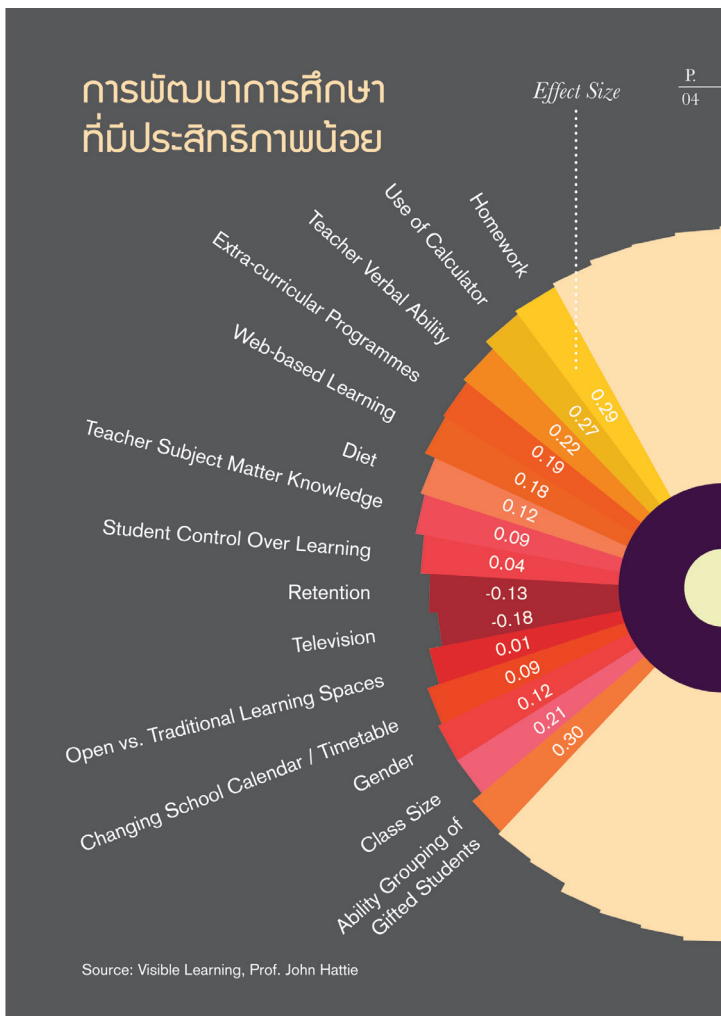
คือหัวใจของการปฏิรูป

สวัสดีครับเพื่อนสมาชิก สสค.

สืบเนื่องจากฉบับที่แล้ว มูลนิธิยุวสถิรคุณได้จัดทำหนังสือเล่มเล็ก “กุญแจในการปฏิรูปการศึกษา” (สามารถดาวน์โหลดได้จากเว็บไซต์ของมูลนิธิ) ส่วนหนึ่งสรุปข้อมูลงานวิจัยเรื่อง “การ

เรียนรู้ที่มองเห็นได้” (Visible Learning) ของศาสตราจารย์จอห์น แฮตตี ผู้อำนวยการของสถาบันวิจัยการศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น นักการศึกษาชาวนิวซีแลนด์ ในฉบับนี้ ธีรวิธิตา วงศ์ประสงค์ นักวิชาการ สสค. จึงนำงานวิจัยที่โด่งดังชิ้นนี้มาแนะนำเพิ่มเติม

แฮตตี ได้ทำวิเคราะห์ข้อวิจัย (Meta-analysis) โดยเขานำข้อมูลจากงานวิจัยจำนวนมากมากกว่า 800 ฉบับระยะเวลา 15 ปี ครอบคลุมผู้เรียนกว่า 250 ล้านคน วิเคราะห์ค้นหามาตรการที่มีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จึงถือเป็นงานวิจัยอันมีหลักฐานเชิงประจักษ์ขนาดใหญ่ที่สุดของโลก

การพัฒนาการศึกษาหมักมุ่งเน้นด้านการปรับปรุงหลักสูตร การประเมินนักเรียน การจัดการทรัพยากรและเวลา การวางนโยบายหรือออกกระเป๋ยียบด้านการศึกษาเพื่อเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้าง (เช่น ขนาดห้องเรียน การเลื่อนขึ้นเงินเดือน) โดยเชื่อว่าการแก้ไขสิ่งเหล่านี้จะช่วยยกระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ในขณะที่**ด้านการเรียนการสอน** ผลการวิจัยมีออกมามากมาย แต่พบว่าน้อยชิ้นที่ครูจะนำไปใช้เปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอนได้แท้จริง แสตตีจี้จึงเริ่มต้นด้วยคำถามว่า “แม้ว่าเราจะมีการพัฒนาการศึกษา นโยบายและงานวิจัยออกมามากมาย แต่ทำไมห้องเรียนจึงยังเหมือนเดิมกับเมื่อ 200 ปีที่ผ่านมา” เขาจึงพยายามวิเคราะห์ว่าในในห้องเรียนกำลังเกิดอะไรขึ้น มาตรการอะไรที่มีประสิทธิภาพสูงและมาตรการใดที่มีประสิทธิภาพน้อยต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยประเมินดูผลกระทบในห้องเรียน

แสตตีจี้พบว่ามี 138 มาตรการที่ส่งผลดีต่อการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งครอบคลุมมาตรการที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน มาตรการที่เกี่ยวข้องกับครู และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว โดยเขาสามารถคิดคำนวณแสดงน้ำหนักของผลดีที่เกิดขึ้น เรียงอันดับตั้งแต่เกิดผลเพียงเล็กน้อยจนถึงส่งผลดีด้วยประสิทธิภาพมากที่สุด

มาตรการที่มีประสิทธิภาพสูงอันดับต้น ๆ ได้แก่

การให้นักเรียนบอกความคาดหวังและให้เกรดตนเอง, การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย, การอภิปรายในชั้นเรียน, การช่วยเหลือทางการเรียนรู้แก่เด็กพิการ, ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน, ความน่าเชื่อถือของครู, การให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ครูและนักเรียน, การฝึกคิดเกี่ยวกับการใช้ความคิดของตนเอง

(Think about Thinking), การสอนอ่านออกเสียง, เพื่อนตัวเพื่อน, น้ำหนักตัวแรกเกิดของนักเรียน (เด็กที่เกิดก่อนกำหนดมักได้รับผลเสียต่อการเรียนรู้), การจัดการห้องเรียนและการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครอง เป็นต้น น่าสังเกตว่ามาตรการกลุ่มนี้หลายมาตรการอาศัยการไหลเวียนของข้อมูลและปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู-นักเรียน นักเรียน-นักเรียน ครู-นักเรียน-ผู้ปกครอง รวมถึงครูกับครูเชี่ยวชาญ

มาตรการหรือปัจจัยที่มีประสิทธิภาพน้อย (อันดับท้าย ๆ ได้ผลดีเพียงเล็กน้อยหรือผลเสีย) ได้แก่ การเรียนรู้จากคู่มือ, การให้เด็กเรียนซ้ำชั้น, พื้นที่การเรียนรู้แบบเปิด (Open Learning Space), การควบคุมนักเรียน, การเปลี่ยนปฏิทินและตารางเรียน, ความเชี่ยวชาญเนื้อหาของครู, การสอนนักเรียนต่างเพศต่างวิธีกัน, อาหาร, การเรียนรู้ผ่านเว็บ, กิจกรรมเสริมหลักสูตร, จำนวนนักเรียนในห้อง, ความสามารถทางภาษาของครู, การใช้เครื่องคิดเลข, การให้การบ้านนักเรียน, การแบ่งห้องเรียนเป็นห้องเก่ง/ห้องธรรมดา เป็นต้น

งานวิจัยของแสตตีจี้ถือเป็นงานที่ช่วยกระตุ้นความคิดของวงการศึกษอย่างกว้างขวาง แม้เราจะปรับระบบการศึกษานานัปการ แต่หากขาดมาตรการที่ส่งผลถึงการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนแล้วก็ยากที่จะนำไปสู่การปฏิรูปการเรียนรู้อย่างแท้จริง

สมาชิกที่สนใจสามารถดูผลการจัดอันดับมาตรการที่มีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งหมดได้ที่

<http://goo.gl/vcNZXL>

สุภกร บัวสาย
22 ตุลาคม 2557

ขณะนี้ สสค. มีผู้บริจาคหมายข่าวกว่า 23,000 คน
สมัครสมาชิก สสค. หรือดาวน์โหลดไฟล์ข่าวได้ที่ www.QLF.or.th
ติดตามข่าวสาร สสค. ที่ Quality Learning Foundation QLFThailand